

[Statsministeren.]

med den private opsparing, når vi skal overveje en styrkelse af vor økonomi.

Det ærede medlem nævnte besparelser på statsbudgettet, den private opsparing og forbrugsbeskatningen. Med hensyn til den private opsparing — det havde det ærede medlem hr. Iver Poulsen heller ikke rigtig fattet — var det særlig den private pengeopsparing, jeg talte om. Derom har jeg blot sagt, at jeg meget gerne så, at man søgte den private pengeopsparing fremmet ikke alene ved altid at diskutere den i forbindelse med nedslag i beskatningen, men også ved at prøve, om der var andre veje at gå. En af de ting, der er peget på i åbningstalen, er bl. a., om man kan stimulere den opsparing, der foregår bl. a. med henblik på køb af eget hus. Jeg tror, at i jo højere grad, man ser bredt på dette problem, i jo højere grad er der mulighed for at opnå enighed.

Det ærede medlem hr. Poul Møller udtalte sig noget fordømmende om det ene regeringsparti, det radikale venstre, og mente, at det var sidste gang, man skulle have besvær med det radikale venstre i forbindelse med en regeringsdannelse, og det ærede medlem så helt optimistisk ud i denne anledning. Lidt senere i sin tale mente det ærede medlem, at partiet de uafhængige kunne nå frem til et ansvar engang ved lejlighed. Nu kan jeg til trøst for alle, der hørte på disse profetier, sige, at det ærede medlem meget ofte siger noget, der ikke går i opfyldelse. Det er såmænd ikke længere siden, end et par dage før vi sidst havde valg, at det ærede medlem ved et vælgermøde sagde til mig: man behøver såmænd ikke at høre så meget på Kampmann, for han er jo ikke statsminister i overmorgen. Sådan har det ærede medlem det. Det, der sidder i hans sind, og som han ønsker, det giver han udtryk for, og så tror han også det sker.

Det ærede medlem spurgte, om hele regeringen, herunder det radikale venstre, havde stået bag det forhandlingsgrundlag, der var lagt op i spørgsmålet om enhedskommandoen. Der er allerede svaret på det. Det er en helt naturlig ting, at sådan er det.

Det ærede medlem mente, at jeg måske ikke havde taget problemerne omkring

markedsplanerne og de vanskeligheder, der kunne opstå, alvorligt nok, og nævnte i denne forbindelse de 20 pct. af industrien, som kunne få vanskeligheder. Jeg tror, det ærede medlem her har misforstået mig. Det, jeg talte om — det var det ærede medlem også klar over — var den almindelige økonomiske politik. Der skal ikke være tvivl om, og jeg tror ikke, der er nogen uenighed mellem partierne her i salen om, at vi må gøre, hvad vi kan for at lette omstillingen også for de 20 pct. af dansk industri, som vil komme i de største vanskeligheder; men vi skal af den grund ikke glemme, at når der er 20 pct., der kommer i disse vanskeligheder, må der blive en meget betydelig procentdel, der vil få store fordele af, at vi går ind i et større fællesmarked, og man må gøre sig klart, at efter en overgangsperiode vil erhvervsstrukturen komme til at se anderledes ud, og det er også derigennem fremskridtene sker.

Det, jeg pointerede, var — og det er det ærede medlem også klar over — at det, at vi går ind i fællesmarkedet, fastlåser os ikke i en ganske bestemt økonomisk politik; det er jo den opfattelse, det ærede medlem øjensynlig gerne vil have slået fast, og det er her, jeg siger fra. Vi har muligheder for såvel i dag som i fremtiden som medlem af fællesmarkedet at føre en økonomisk politik, hvor de principper, som de forskellige partier her i salen repræsenterer, kan brydes; og det ærede medlem skal være klar over, at begynder man med den argumentation, så kunne jeg nævne skat ved kilden, som det ærede medlem hoverede sådan over, og bruge det argument, at det har man i en lang række af de lande, vi skal samarbejde med, hvorfor det ville være en stor fordel også at have det her i landet, når man skal til at flytte mellem landene o. s. v. Jeg mener, det er et argument, der kan anføres, men det er ikke et hovedargument for, at vi skulle gennemføre skat ved kilden her i landet.

Det ærede medlem mente, at det var lidt ukorrekt af mig, at jeg udelukkende havde peget på, at hvis der kom en huslejestigning, skulle den ikke ramme de dårligste boliger. Nu var det langt fra det eneste, jeg sagde om boligstøtten og husleje problemerne, men når jeg fremhævede dette, skyldes det det faktum, at det netop er mange af